दिवाणिस्मिन् रणोशस्य पार्श्वे देवा जमृतश्वरः ॥ ४६३॥ मेघवाक्नभूभतृपत्या भिन्नाख्यया कृते। विकारे पि तया बुद्धविम्बं साधु निवेशितं ॥ ४६४॥ राज्ञे देव्यनुर्ताय मानुक्राशाय मेकदा। पातालिसिद्धं मत्नं प्रद्दी क्रायकेश्वरं ॥ ४६५॥ माभून्माघास्य मत्प्राप्तिशितं मवा तयार्पितं । स्रमाधयत् स तं प्राप्य वसन् तु वत्सरान् बङ्गन् ॥ ४६६॥ कृत्वेष्टिकापये कष्टं ततो निद्शिलां गतः। भूरिभिर्वत्सरैर्मत्निसिद्धेः प्रणायितां ययौ ॥ ४६७॥ स्वप्रश्च सिद्धालिङ्गश्च जाता भङ्गरिनश्चयः। चन्द्रभागाजलं भित्वा नमुचेः प्राविशिद्धिलं ॥४६६॥ विले पावृततां याते दिवसानेकविंशतिं। प्रविश्य पारान् प्राङ्गिन्य दैत्यस्त्रीभागभागितां ॥४६१॥ एव स भूपतिभूवा भूवं वर्षशतत्रयं। निर्वाणश्चाध्यनिर्व्यूढपातालेश्वर्मासद्त् ॥४७०॥ मानुगे नृपता याते दैतेयद्यितात्तिकं। देवी सा वैष्णावीशक्तिः श्वेतद्वीपमगाक्त ॥४७१॥ राजवंशेष्वनेकेषु राज्ञावंशदये परं। द्योरेवात्र निर्वृिहं प्रजावात्मल्यमागतं ॥४७२॥